

større del af barselorloven. Vi foreslår, at det skal være 3 måneder. Det er også en måde, hvorpå vi kommer videre i udligningen mellem mænd og kvinder med hensyn til retten til barselorlov og ligeløn.

Vi er glade for, at der i det her forslag ligger en evaluering, som gør, at vi kan se på, om det har de effekter på ligestillingen, der er intentionen med forslaget, og vi glæder os meget til at arbejde videre både med hensyn til de selvstændige og den kommende evaluering.

Vi støtter selvfølgelig ligesom alle andre forslaget.

Kl. 18.05

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for mange gode indlæg, interessante synspunkter og konstruktive bemærkninger – også undervejs i debatten – og først og fremmest selvfølgelig sige tak for den brede opbakning, der er til det her lovforslag.

Jeg lagde mærke til, at enkelte ordførere måske havde lidt travlt med at fremhæve pointer, hvor de i hvert fald gerne ville signalere til nogle i omverdenen, at havde det stået til dem, så ville et eller andet have set anderledes ud. Det kan vi jo alle sammen stå og gøre, men det grundlæggende er, at det her er en aftale, som alle bakker op. Jeg synes, at det i en så vigtig sag er godt, at der er den brede enighed bag en barseludligningsordning.

Det er jo sådan, at lovforslaget tjener det formål at øge ligestillingen mellem kvinder og mænd på arbejdsmarkedet og i det hele taget skabe et bedre grundlag for, at alle tager del i barselorloven. Det gør vi så ved at udligne de udgifter, som arbejdsgiverne har til løn under barsel.

I dag er det muligt for en arbejdsgiver at få et beløb refunderet fra kommunen, der svarer til barseldagpengene, hvis arbejdsgiveren udbetaler en løn under barsel, men det er kun dagpengene, man får refunderet i dag.

Den refusion, som vi nu indfører, er altså en udligning, hvor alle arbejdsgivere bidrager. Og så får man et beløb tilbage, hvis det er sådan, at man har lønudbetalinger, der ligger ud over de dagpenge, som man i forvejen får refunderet.

Forslaget er, at refusionen fra den lovbaserede udligningsordning udgør forskellen lig den, der er mellem barseldagpengene og løn under barsel inden for et fast kroneloft på 142 kr. i ti-

men. Arbejdsgiverne bliver altså på den måde med udligningsordningen kompenseret for de væsentligste af de udgifter, de har, når medarbejderne går på orlov, og for manges vedkommende for alle udgifterne. Det er en refusion, der ydes i op til 26 uger, i overensstemmelse med den periode, der ydes løn under barsel.

Det er også foreslået i lovforslaget, at alle arbejdsgivere betaler et fast bidrag pr. fuldtidsansat. Vi har jo valgt en model med et fast kroneloft frem for et procentuelt beløb, og det har været et af diskussionspunkterne. Det har også været lidt fremme her i debatten i dag, om det nu skulle have været den ene eller den anden model, vi skulle vælge; men der er faktisk nogle gode grunde til at vælge en ordning med et fast kroneløb.

Det er sådan, at en procentmodel – selvfølgelig afhængigt af procentens størrelse – der skulle give en bedre dækning end i dag, også ville have betydet et betydeligt større bidrag. Den ville i højere grad have øget omfordelingen mellem brancherne og have ført til, at brancher med mange lavtlønnede var kommet til at betale nogle ganske betydelige beløb til brancher med mange højtlønnede, altså at arbejdsgivere, som har mange lavtlønnede, skulle betale for, at andre arbejdsgivere betaler nogle meget høje lønninger til deres medarbejdere.

Endelig ville en ordning med et procentbaseret bidrag også have skilt sig ud fra niveauet i de største af de decentrale ordninger, som vi kender, ikke mindst fra niveauet i ordningen, der er indgået mellem LO og DA.

Vi har i øvrigt i etableringen af denne ordning bestræbt os på at få en ordning, der administrativt set ikke er mere byrdefuld end højst nødvendigt for virksomhederne, og også det taler i øvrigt for en ordning med et fast kroneløb.

Lovforslaget opstiller så nogle krav til de decentrale barseludligningsordninger, og det er nogle krav, der skal være opfyldt, for at en decentral ordning kan blive godkendt. For det er jo sådan, at hvis man på et område på arbejdsmarkedet, som man også har gjort det, laver en fornuftig udligningsordning, ja, så kan man blive undtaget fra den her lovgivning; lovgivningen samler sådan set bare op de steder, hvor der ikke er en fornuftig aftale om en udligning.

Det betyder så, at lønmodtagere, som er omfattet af en godkendt decentral aftale eller ordning, ikke udløser bidragspligt, men selvfølgelig heller ikke refusion til arbejdsgiveren fra den lovbaserede ordning.